

Poradnik dla rodziców- ważne informacje!!!!

Jak zorganizować dzieciom warunki do nauki w domu???

Krok 1. Zadbaj o otoczenie miejsca nauki i czas.

- Jeśli chcesz pomóc dziecku w nauce, zarezerwujcie na nią czas, w którym Twojemu dziecku uczy się najlepiej.

Spróbuj poznać jego rytm, zamiast dostosowywać czas odrabiania zadań wyłącznie pod siebie. Jeśli Twoja pociecha będzie zmęczona lub śpiąca, nauka potrwa dłużej. Nie będzie również efektywna.

Długi czas nauki przekładający się na słabe oceny, to bardzo prosty sposób by zniechęcić dziecko do nauki i wykształcić w nim przekonanie: „nie potrafię się uczyć”.

- Nie każ uczyć się dziecku od razu po lekcjach. Jest ono wtedy zmęczone, podobnie jak Ty po pracy.
- Dzieci, zwłaszcza te młodsze, lubią mieć wszystko *poukładane*. **Twórcie więc „rytuały”** – powtarzające się czynności robione przed wyjściem do szkoły lub po powrocie do domu, poprzedzające samą naukę.

Krok 2. Zadbaj o porządek i brak rozpraszaczy

- Na czas nauki i odrabiania zadań wyłącz telewizor i muzykę (zwłaszcza tą z tekstem). Uważaj również, by samemu nie rozpraszać dziecka np. dopytując je, co będzie jadło na kolację.
- Zadbajcie o porządek na biurku. Jeśli dopiero stoisz przed jego kupnem, w miarę możliwości finansowych, niech dziecko samo wybierze podobający mu się model. Dużo łatwiej skłonić malucha do posprzątania tego, co lubi, co mu się podoba i co samo wybrało. Pamiętaj również, by biurko było dostosowane do wzrostu dziecka. Zbyt niskie będzie wywoływało garbienie, a stąd już krótka droga do wad postawy oraz spadku koncentracji – przez ograniczone krążenie.

Jeśli zdarza Ci się pracować w domu – daj swojemu dziecku dobry przykład i miej porządek w swoich dokumentach oraz na biurku, przy którym pracujesz.

- Coraz więcej dzieci korzysta ze smartfonów i telefonów komórkowych. Jeśli Twoja pociecha również go posiada, niech na czas nauki wyłączy dźwięk, wibracje, a sam telefon odłoży gdzieś za siebie. Dzięki temu nie będzie kusila go chęć sprawdzenia Facebooka, czy odpisania na smsa.

Krok 3. Naucz dziecko robić przerwy

- Gdy widzisz pojawiające się u dziecka zniechęcenie lub frustrację, zróbcie krótką przerwę. **Od najmłodszych lat ucz dziecko przeplatać naukę aktywnym odpoczynkiem** (nie przed komputerem).

Pamiętaj, że proces utrwalenia wiedzy oraz analizy postawionych przed mózgiem problemów (inkubacja) zachodzi w momencie odprężenia! Nie bez powodu Archimedes odkrył prawo wyporu będąc w łaźni, natomiast Issac Newton prawo ciężenia siedząc w sadzie...

- Pamiętaj, że długość sesji nauki powinna zależeć od wieku dziecka. Nie powinny one jednak nigdy przekroczyć 45 minut.

Krok 4. Zadbaj o zdrowie i kondycję swojego dziecka

- Nie zapomnij o [diecie dla umysłu](#) i zdrowych przekąskach. Ciężki obiad z pewnością nie służy nauce, za to garść bakali czy sałatka warzywna będzie doskonałą przekąską przed nauką oraz w przerwie pomiędzy zadaniami.
- Przed nauką przewietrz pokój, a jeśli pogoda na to pozwala pozostaw otwarte okno. Dotlenienie mózgu jest kluczowe w pracy umysłowej, a poza tym, jak pokazują badania, niższa temperatura sprzyja koncentracji.
- Zadbaj o długość i jakość snu dziecka. **Pamiętaj, że dziecko potrzebuje większej ilości snu niż osoba dorosła. 10-12 godzin jest wciąż normalne.** To, że dziecko długo śpi, nie znaczy, że jest leniwe!
- Dziecko nie będzie w stanie skupić się nad zadaniami, jeśli nie pozwolisz wyszaleć mu się poza domem. Namawiaj dziecko do wszelkiej aktywności fizycznej.

Krok 5. Zadbaj o właściwe podejście i motywację do nauki.

- Dbaj o to, by dziecko nie uczyło się wyłącznie na sprawdziany. **Jego przyszła wiedza i umiejętności, oceniane przez pracodawców będą wynikać z tego, czego się nauczyło i ile zapamiętało, a nie jakie miało oceny.** Jeśli w szkole podstawowej będzie uczyło się dla ocen, to podobnie będzie i później, na studiach.
- **Nie rozwiązuj zadań za dziecko.** To przynosi korzyść (oszczędność czasu i frustracji) tylko na krótką metę. W dłuższej perspektywie zaległości zaczną się nawarstwiać

- **Zachęcaj dziecko, by robiło więcej niż się od niego wymaga.** Jeśli widzisz że „zaskoczyło”, niech rozwiąże jeszcze jeden przykład czy zadanie. Pomoże mu to nie tylko lepiej utrwalić wiedzę, lecz również podniesie jego pewność siebie.
- **Oceniaj zachowanie dziecka, a nie je samo.** Jeśli nie zda sprawdzianu nie mów, że jest głupie lub jest nieukiem. Zamiast tego powiedz, że chciałbyś, by następnym razem bardziej się postarało i wierzysz, że jest w stanie osiągnąć lepsze wyniki.
- **Nie mów, że kolory są dla dziewczynek.** Wykorzystanie kolorów w notatkach czy rysunkach stymuluje mózg, [poprawia koncentrację i zdolność zapamiętywania](#).
- Wskazuj dziecku zastosowania zdobywanej przez nie wiedzy. Podsuwaj pomysły, gdzie będzie mogło ją praktycznie wykorzystać. Nie mów, że *to bez sensu i że Ty też się tego nie uczyłeś*. To na pewno nie zmotywuje Twojej pociechy do nauki!
- **Nagradzaj dziecko za dobre wyniki. Niech kojarzy swój sukces w szkole z przyjemnością, docenieniem i nagrodą. W końcu Ty również, za sukces w pracy możesz liczyć na awans, podwyżkę czy premię.**

Pamiętaj, by nagradzać dziecko możliwie szybko, po osiągnięciu „sukcesu” – dobrej ocenie, występie na apelu itp. Mów również za co konkretnie jest nagradzane. Chodzi o to, by kojarzyło nagrodę z rezultatem swojej konkretnej pracy i widziało, że jego starania zostały docenione.

- **Nie porównuj swojego dziecka z rówieśnikami czy starszym rodzeństwem. Każde dziecko jest niepowtarzalne. Każde ma własne talenty, zdolności oraz przedmioty, z którymi miewa problemy.** Zamiast wymagać? by było we wszystkim idealne, może warto skupić się właśnie na tych szczególnych uzdolnieniach?

Krok 6. Zapoznaj dziecko z technikami szybkiej nauki

- Wzbudź w dziecku ciekawość świata. Kup mu książkę „przewodnik szkolny”, „świat wiedzy”, zabieraj do muzeów, na wystawy, koncerty itp.

Niech jego wiedza nie pochodzi wyłącznie z podręczników i niech nie będzie jedynie zbiorem regulek, których musiało się nauczyć. Ogólna wiedza oraz znajomość ciekawostek na temat świata będzie jednocześnie fenomenalnym fundamentem pod dalsze zdobywanie informacji.

- Niech nauka matematyki nie będzie wyłącznie rozwiązywaniem przykładów. Pokaż dziecku jak wykorzystać jego wiedzę w praktyce. Niech robi drobne zakupy i liczy, ile reszty ma dostać. Niech korzystając z proporcji przeliczy ilość składników potrzebną do przygotowania ciasta dla większej ilości osób lub obliczy, ile litrów farby potrzeba, by pomalować jego własny pokój.
- Zainstaluj dziecku program do inteligentnych powtórek np. [Fullrecall](#). Jest to doskonałe narzędzie do szybkiej nauki tabliczki mnożenia, stolic państw czy słówek w języku obcym.
- Postaraj się, by dziecko rozwiązywało zadanie domowe w dniu kiedy zostało zadane. W procesie nauki, krytyczne jest, by pierwsza powtórka (np. podczas rozwiązywania zadania) odbyła się możliwie szybko. W przeciwnym razie nieutrwalona wiedza „wyparowuje” (w ciągu 24 godzin zapominamy aż 80% niepowtózonego materiału!)

- Zapoznaj się, a później swoje dziecko z technikami szybkiej nauki (mnemotechnikami).
- Jeśli dziecko uczy się samo, *odpytuj je*. Niech to nie będzie jednak stresujący test, a raczej wyraz Twojej ciekawości. Zapytaj, z troską „czego ciekawego się dzisiaj nauczyłeś?”, a gdy dziecko zacznie coś opowiadać, zaangażuj się i zadawaj szczegółowsze pytania. Pokaż mu, że jesteś tym zainteresowana!
- **Wplącz w naukę odrobinę rywalizacji. Możesz np. Urządzić z dzieckiem zawody, kto nauczy się pierwszy wierszyka. Pamiętaj tylko , by nie oszukiwać!**

Jak motywować dziecko do nauki w domu?-wskazówki dla rodziców

Dzieci uczą się tego, czego doświadczają:

Jeżeli dziecko żyje w atmosferze krytyki –uczy się potępiać.

Jeżeli dziecko żyje w atmosferze wrogości –uczy się walczyć.

Jeżeli dziecko musi znosić kpiny –uczy się nieśmiałości.

Jeżeli dziecko jest akceptowane i chwalone –uczy się doceniać innych.

Jeżeli dziecko żyje w poczuciu bezpieczeństwa –uczy się ufności.

Jeżeli dziecko żyje w atmosferze miłości-uczy się jak znaleźć miłość w świecie.

Typowe błędy, które popełniają rodzice:

- Nadmierna kontrola

„Muszę go cały czas pilnować, gdy tylko odejdę –od razu zajmuje się czymś innym, nigdy nie chce odrabiać prac domowych”.Rodzice dzwonią do nauczycieli,pytając o prace domowe. W ten sposób przejmują kontrolę, pozbawiają dziecko odpowiedzialności i motywacji do nauki.

- Uczenie się za dziecko

Rodzice niezadowoleni z efektów nauki dziecka, sami biorą się do pracy. Sprawdzają zeszyty, przepisują od nowa fragmenty lub całe prace domowe, piszą za nie wypracowania, czytają lektury.Obawiają się, że dziecko samo sobie nie poradzi.

- Zbyt wysokie wymagania

„Moje dziecko jest strasznie nerwowe. Gdy coś mu nie wychodzi, płacze, rzuca zeszytami.”Rodzic sprawdza pracędziecka i podkreśla na czerwono popełnione błędy. Nie chwali za włożony w pracę wysiłek, ciekawą treść. Koncentrując się na błędach, odbiera dziecku satysfakcję z wykonanej pracy.

- Niewłaściwe motywowanie

Rodzice, w poczuciu własnej bezradności wobec szkolnych niepowodzeń dzieci, próbują wszystkiego, żeby je zachęcić do nauki: moralizują, straszą, zawstydzają, przekupują, wyznaczają kary. Z kolei dzieci, nie mając już nic do stracenia, podejmują walkę z rodzicami.

- Brak zainteresowania rodziców nauką dziecka

Rodzice, zapracowani i zmęczeni, nie mają czasu zajmować się sprawami szkolnymi dziecka. Uważają, że samo powinno dać sobie radę. Nie rozumieją, że dziecko potrzebuje pomocy. Dopiero, gdy dziecko wpada w duże kłopoty lub zaczyna wagarować – zaczynają szukać pomocy. Kiedy brakuje czasu – brakuje też codziennych rozmów, przemyśleń, a także wzajemnego wsparcia i okazania szacunku. Umykają uwadze rodziców zaniedbania np. przy odrabianiu prac domowych. Z drugiej strony często nie zauważają starań dziecka, które chce osiągnąć jak najlepsze wyniki. Wtedy jest ono przeświadczone, że wysiłek się nie opłaca.

Jak rodzice powinni postępować, aby zachęcić dzieci do nauki?

- WSPIERAJ, ALE NIE WYRĘCZAJ.

Rodzice nie muszą na nowo uczyć się tego, co dziecko w szkole. Naukę pozostawmy dzieciom. Rodzice mają wspierać. Częstym problemem jest odrabianie prac domowych. Pomagając w odrabianiu zadań domowych nie należy wyręczać dziecka. Należy wdrażać je do samodzielnej pracy. W procesie uczenia się ważną rolę odgrywa samokontrola wykonanej pracy. Chodzi w niej o to, aby dziecko samo odkryło swoje błędy i samo je poprawiło. Należy dziecko przyzwyczajać do podejmowania wysiłku, do pokonywania trudności, wtedy uwierzy we własne możliwości.

- MĄDRZE MOTYWUJ

W procesie szkolnego uczenia się motywacja odgrywa dużą rolę. Jest siłą pobudzającą do nauki, zdobywania wiedzy i rozszerzania własnych zainteresowań. Od kar lepsze są nagrody, ale stosowanie ich musi być ostrożne. Złotym środkiem jest drobna nagroda, np. w postaci uznania rodziców, pochwały. Dziecko będzie miało poczucie, że rodzice doceniają jego trud i wysiłek włożony w naukę.

- DOCENIAJ OSIĄGNIĘCIA DZIECKA

Warto rozróżnić tutaj dwa pojęcia: osiągnięcia, a nie stopnie. Często pytamy dziecko po powrocie z szkoły: „Co dziś dostałeś?”, a powinniśmy zapytać: „Czego się dziś nauczyłeś?”. O ile łatwo jest doceniać osiągnięcia dziecka, które otrzymuje dobre stopnie, to gorzej jest z dzieckiem, które ma kłopoty w nauce. Warto się zastanowić, czy niepowodzenia w nauce nie są objawem konkretnej przyczyny. Jest różnica między dzieckiem, które nie chce się uczyć, a

takim, które uczy się wolno i nie jest w stanie zrobić tego, co się od niego wymaga. W rozpoznaniu problemu może pomóc rozmowa z wychowawcą, pedagogiem szkolnym, a także badanie w Poradni Psychologiczno –Pedagogicznej.

- **NIE POZWÓL DZIECKU, BY ŹLE MÓWIŁO O SOBIE**

Często mamy okazję słyszeć, że dziecko źle mówi o sobie: „jestem głupi”, „nie dam rady”, „i tak mi się nie uda”. Są to głosy, które są wrogami sukcesu. Czasem nieświadomie nadajemy dziecku etykiety tak o nim mówimy: „ten nie jest zdolny, ten powolny, ten zapominalski”. Sprawiamy, że dziecko tak zaczyna myśleć o sobie. Opatrywanie dzieci etykietami ogranicza ich nadzieję, marzenia i możliwości. Lęk przed niepowodzeniem powoduje u tych dzieci występowanie tendencji do rezygnacji, formułowanie niskich aspiracji i niskich oczekiwań oraz unikanie zadań, czy wręcz wagarowania.

- **BUDUJ W DZIECKU POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI** Dziecko będzie myślało pozytywnie o sobie, gdy będzie miało poczucie własnej wartości. Rolą rodziców jest pomóc wykształcić w dziecku energię i inicjatywę, by zrekompensować poczucie niskiej wartości, by znaleźć sposób zrównoważenia swojej słabości, by dziecko myślało: „Może nie jestem najlepszym uczniem w klasie, ale za to najlepiej śpiewam, czy gram w piłkę”. Jest to szczególnie ważne w okresie dojrzewania, bo wówczas często jedynym źródłem poczucia własnej wartości jest akceptacja grupy rówieśniczej. Wiara we własne możliwości może zaprowadzić na sam szczyt, a jej brak powoduje utratę mnóstwa fantastycznych okazji do nauki, zabawy, poznania ciekawych ludzi.

WSKAZÓWKI, KTÓRE MOŻEMY WYKORZYSTAĆ W PRACY Z WŁASNYM DZIECKIEM W DOMU:

- Dostrzegaj sukcesy i starania dziecka. Omawiając jego pracę, najpierw podkreśl dobre strony, wskazując nad czym mogło by jeszcze popracować. Czasami powstrzymaj się z oceną, zachęcaj do samooceny: „Nie jesteś zadowolony z efektów swojej pracy? Czy jest coś, co chciałbyś poprawić?”
- Okazuj życzliwe zainteresowanie sprawami szkolnymi dziecka. Zamiast wypytywać i kontrolować, raczej słuchaj uważnie i okaż zrozumienie dla jego uczuć.
- Gdy dziecko popadnie w kłopoty pamiętaj, że przede wszystkim to on ma problem. Zamiast krytykować i oceniać –dodaj mu otuchy: „Matematyki można się nauczyć, wierzę, że ty to potrafisz” i zachęcaj je do wyciągnięcia własnych wniosków: „Jak

myślisz, dlaczego Ci nie poszło na tym sprawdzianie? Z czym masz kłopot? Czego potrzebujesz, żeby sobie z tym poradzić?”

- Jeśli widzisz, że sprawy dziecka idą źle, nie wahaj się powiedzieć mu o tym, co cię martwi i czego od niego oczekujesz: „Dowiedziałam się, że ostatnio przychodzisz do szkoły nieprzygotowany. Oczekuję, że będziesz odrabiał prace domowe i przygotowywał się do zajęć. Jeżeli czegoś nie rozumiesz, chętnie Ci pomogę.”
- Jeżeli dotychczas nadmiernie kontrolowałeś swoje dziecko – oddaj mu odpowiedzialność za naukę. Możesz zawrzeć z nim kontrakt: „Od dzisiaj nie będę naganiała Cię do lekcji. Jesteś już dojrzały i wierzę, że sam potrafisz zaplanować sobie pracę. Zawsze możesz liczyć na moją pomoc, a raz w tygodniu chciałabym, żebyś zdawał mi relację jak sobie radzisz i z czym miałeś trudność.” Gdy dziecko o czymś zapomni, pozwól mu ponieść konsekwencji zachęć do wyciągnięcia wniosków.
- Rozmawiaj z dzieckiem o jego zainteresowaniach, celach i planach na przyszłość. Zadawaj pytania, które skłaniają do zastanowienia się nad znaczeniem wykształcenia: „Dlaczego wybierasz właśnie tę szkołę? Jakie możesz mieć korzyści jeśli ją skończysz? W jaki sposób zamierzasz osiągnąć swój cel np. zostać informatykiem? Co dla Ciebie w życiu jest ważne?”}Interesuj się tym, co wydarzyło się w szkole, rozmawiaj o tym, czego dziecko się nauczyło.
- Wdrażaj dziecko do systematyczności, naucz dobrej organizacji pracy (odrabianie lekcji o tej samej porze, ale nie bezpośrednio przed lub po szkole) i zadbaj o odpowiednie miejsce do nauki (stały kącik do pracy).
- Pomagaj dziecku w odrabianiu lekcji i pokonywaniu trudności –nie oznacza to jednak, że masz wykonać zadanie za dziecko! Pomóż mu zrozumieć polecenie, zaplanujcie poszczególne etapy niezbędne do wykonania zadania, w razie potrzeby udziel wskazówek.
- Unikaj atmosfery napięcia, nie okazuj ciągłego niezadowolenia, lecz szukaj mocnych stron swojego dziecka i udzielaj mu wsparcia.
- Chwal –za osiągnięcia, a także za włożony wysiłek.
- Nie porównuj dziecka do rodzeństwa, kolegów, lecz do poprzedniego jego poziomu umiejętności –uświadamiasz mu w ten sposób postępy i motywujesz do dalszej pracy.
- W przypadku zniechęcenia dziecka lub doświadczenia przez nie porażki –nie zaprzeczaj jego uczuciom mówiąc, że nic się nie stało, lecz nazwij jego uczucia: „Widzę, że jest Ci bardzo smutno z tego powodu..., że jesteś rozczarowany..., że

zadanie to sprawia Ci trudność”. Zachęć je do wymyślenia, jak można rozwiązać dany problem, zaproponuj własne pomysły i wspólnie zdecydujcie, które pomysły wydają się możliwe do zrealizowania.

Kluczem do sukcesu jest miłość i akceptacja!!!

Najważniejszą sprawą w zakresie motywowania dzieci do nauki jest ich akceptacja przez rodziców, bez względu na to, co dziecko robi czy jak się zachowuje. Dziecko, które wyrasta w atmosferze akceptacji, poczuciu, że jest kochane i szanowane, łatwiej przyjmie nasz punkt widzenia. Dziecko, który nabierze wiary i pewności siebie, łatwiej pokona problemy i chętniej będzie stawiało czoła przeciwnościom.

12 przykazań dla rodzica w motywowaniu dziecka do nauki:

1. Traktuj naukę dziecka jako rzecz świętą.

Nie przerywaj mu, nie wołaj do telefonu, wyłącz wszelkie źródła dźwięku. Mów, że: dajesz mu kanapki z rybą, że musi spać dziewięć godzin, być dotleniony itp., żeby mógł się lepiej skoncentrować w szkole. Niech dziecko widzi, że traktujesz to bardzo poważnie.

2. Zarządź, że wszystkie dzieci uczą się w tym samym czasie.

Niech żadne wtedy nie ogląda telewizji i nie gra na komputerze, a telefony będą wyciszone. To podstawowy błąd rodziców: pozwolić, by jedno z dzieci się bawiło, gdy drugie się uczy.

3. Pokaż, jak bardzo cenisz rozwijanie pasji.

Samodzielnie napisany referat, reesearch w książkach i internecie, zrobienie makiety – takie działania przyniosą dziecku więcej korzyści i satysfakcji niż przesiedzenie ośmiu lekcji w szkole.

4. W dni wolne staraj się rozszerzać wiedzę dziecka.

Daj mu okazję, żeby błysnęło w domu tym, czego się nauczyło podczas lekcji. Zabierz je do muzeum. Jeśli teraz uczy się o skałach, niech to będzie Muzeum Ziemi. Poznaje muzykę Chopina? Wykorzystaj to jako okazję do wyjazdu do Żelazowej Woli.

5. Naucz dziecko traktować naukę jak wyzwanie.

Pokazuj mu, jak wartościowe jest robienie czegoś, czego jeszcze nigdy się nie robiło, a co wydaje się trudne. Np. piecz ciasta, które wydają się skomplikowane do zrobienia, rozwiąż najtrudniejsze krzyżówki.

6. Wpajaj mu pogląd, że mądrość to coś, nad czym trzeba pracować.

Jeśli uważasz, że ludzie po prostu rodzą się inteligentni albo nie, nie licz na to, że twoje dziecko będzie lubiło się uczyć. Po co ma to robić, skoro i tak od tego IQ mu nie wzrośnie?

7. Oceniając ludzi zmień kryterium. Na kryterium mądrości.

„Marek jest bardzo mądry, prawda? Dużo czyta”. Kładź nacisk na wytrwałość, a nie na efekty.

8. Chwal dziecko za prawdziwy wysiłek i upór.

Nigdy nie szafuj lekko rozdawanymi pochwałami i nie zachęcaj dziecka do oszukiwania dla uśpienia poczucia winy.

9. Uważaj, jakie bajki czytasz maluchowi.

Większość naszych tradycyjnych bajek swoją fabułę opiera na szczęśliwym przypadku, czyli sukces bohatera zależy od ślepego losu. Nie czytaj dziecku, że księżniczkę uwieczoną w wieży uwolnił książę, ale o tym, że przez wiele lat plotła linę z pajęczyny i sama się uwolniła.

10. Jak najczęściej mów dziecku o swoich błędach.

I o tym, jak bardzo pomogły ci się nauczyć czegoś nowego. Wspominaj je z przyjemnością i mów, że były szansą do pokazania twojej wytrwałości.

11. Nie chwal dziecka z byle co, bo zrozumie, że masz niskie oczekiwania i nie cenisz wysiłku.

W Europie mamy prawdziwą obsesję na punkcie poczucia wartości i chwalimy dzieci bez opamiętania, za wszystko. Gdy coś im przychodzi łatwo albo zrobiły byle jak i zostaną pochwalone – zniechęcą się do nauki.

12. Podkreślaj sukcesy, zamiast braków.

Jeśli dziecko ma ogromne problemy z jednym przedmiotem, zachęć je, by na lodówce pojawiła się kartka: „Co już umiem”. Codziennie przed snem zapiszcie na niej to, czego dziś dziecko się dobrze nauczyło oraz to, w czym już jest kompetentne. Nawet jeśli to będą tylko dwie daty lub cztery słówka czy jedna definicja. Zwróć uwagę dziecka, jak szybko kartka się zapełniała, o ile stał się mądrzejszy przez te kilka dni.

Rodzicu!!!

Zadbaj o bezpieczeństwo Twojego dziecka w Internecie!!!

Zwróć uwagę na szkodliwe treści, które Twoje dziecko może znaleźć w Internecie!!!

Szkodliwe treści to materiały, które mogą mieć negatywny wpływ na rozwój i psychikę dzieci i młodzieży. Dzieci mogą na nie trafić celowo lub przypadkowo, np. poprzez mylne wyniki wyszukiwania, spam czy reklamę.

Do szkodliwych treści zazwyczaj zalicza się:

- treści pornograficzne, w tym materiały prezentujące relacje seksualne z wykorzystaniem przemocy oraz nietypowe i dewiacyjne zachowania seksualne;
- treści prezentujące przemoc i okrucieństwo, np. w filmach bądź brutalnych grach komputerowych;
- treści promujące zachowania autodestrukcyjne – samookaleczenia lub samobójstwa, bądź zachowania szkodliwe dla zdrowia, np. wyniszczające diety (tzw. ruch pro-ana), zażywanie narkotyków lub dopalaczy;

- treści dyskryminacyjne, nawołujące do wrogości lub nienawiści wobec różnych grup społecznych, narodowościowych, religijnych lub osób.

Wpływ na dzieci

Kontakt z takimi materiałami często powoduje wystąpienie wysokiego poziomu negatywnych emocji oraz zaburza prawidłowy rozwój i obniża poczucie bezpieczeństwa dziecka.

Pornografia oglądana przez dzieci i młodzież może kształtować w nich fałszywe poglądy na sferę seksualności i stanowić wypaczoną edukację seksualną. Wyniki badań potwierdzają, że częsty kontakt dzieci z tego rodzaju treściami może prowadzić do problemów w sferze seksualności w późniejszym wieku.

Wyniki wielu badań potwierdzają także, że kontakt z przekazami pełnymi przemocy, np. poprzez gry komputerowe, może mieć negatywny wpływ na psychikę dzieci i prowadzić do większej tolerancji na przemoc lub wręcz agresji.

Skala zjawiska

Młodym ludziom trudno wyobrazić sobie dzisiejszy świat bez internetu. Około 30% nastolatków pozostaje online cały czas niezależnie od miejsca pobytu, a 93,4% codziennie korzysta z internetu w domu (badania Nastolatki 3.0 – NASK, 2016).

Jak wynika ze statystyk internetowych, ogółem niemal jedna trzecia (32%) polskich dzieci w wieku 7–18 lat miała kontakt z erotyką i pornografią w Internecie. Starsza młodzież miała styczność z takimi materiałami częściej, ale nawet w przypadku dzieci w wieku 7–12 lat było to 27% (Megapanel PBI dla Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, 2015).

Jednocześnie aż 23% rodziców w ogóle nie rozmawiało z dziećmi o bezpieczeństwie w sieci, a spośród tych, którzy to robili, tylko połowa poruszała temat niebezpiecznych treści (Orange, 2016).

JAKIE SĄ ZASADY BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z INTERNETU PRZEZ TWOJE DZIECKO?

1. USTAL Z DZIECKIEM ZASADY KORZYSTANIA Z INTERNETU

Skoro zgadzamy się na to, by dziecko miało dostęp do Internetu, musimy ustalić z nim zasady, które zapewnią mu bezpieczeństwo. To konieczne, by chronić je przed kontaktem z nieodpowiednimi treściami. Zasady muszą być dostosowane do wieku dziecka. Ważne, żeby nie poprzestać na jednorazowej rozmowie. Do tematu zasad użytkowania Internetu i bezpieczeństwa w nim należy wracać, jeśli tylko pojawi się ku temu okazja w codziennej rozmowie. Warto zachęcać dziecko do zadawania pytań, rozwiewać jego wątpliwości, tłumaczyć, dlaczego decydujemy się na pewne ograniczenia. Ważne, żeby dziecko miało świadomość, że dbamy o jego bezpieczeństwo. Dążmy do tego, by było przekonane o tym, że zawsze może zwrócić się do nas w sytuacjach dla siebie trudnych lub gdy będzie miało poczucie zagrożenia. Warto zadbać o to, by dziecko korzystające z Internetu przestrzegało następujących zasad:

- Najmłodsze dzieci powinny korzystać jedynie z pozytywnych i bezpiecznych treści (strony, aplikacje, gry) wskazanych przez rodziców. Z czasem warto brać pod uwagę propozycje nowych treści spośród wskazywanych przez dzieci, każdorazowo je weryfikując. Po wprowadzeniu takiej zasady warto porozmawiać z dzieckiem na temat nieodpowiednich treści online – w sposób adekwatny do jego wieku należy je poinformować, że w sieci można trafić na materiały prezentujące seks, przemoc, wulgaryzmy. Trzeba zaznaczyć, że nie są to treści przeznaczone dla dzieci i że oczekujemy, iż dziecko nas poinformuje w razie kontaktu z nimi.
- Czas korzystania z sieci powinien być ograniczony. Zaleca się, by dzieci w wieku wczesnoszkolnym nie korzystały z urządzeń ekranowych dłużej niż dwie godziny dziennie. Dobrym pomysłem jest ustalenie dnia lub dni, np. weekendu, bez Internetu.
- Dzieciom w wieku przedszkolnym należy towarzyszyć podczas korzystania z sieci. Jeśli dzieci są starsze, warto jako rodzic możliwość wglądu w ekran komputera czy urządzenia mobilnego, z którego korzystają. Przy okazji warto zainteresować się aktywnościami dziecka online i nawiązać na ten temat rozmowę.
- Najmłodsze dzieci nie powinny samodzielnie korzystać z wyszukiwarek, portali społecznościowych i innych serwisów dających nieograniczony dostęp do treści (zdjęć, filmów, tekstów). Stopniowe wprowadzanie takich możliwości powinno odbywać się pod kontrolą rodziców i z uwzględnieniem ograniczeń wiekowych

narzucanych przez serwisy. Warto takie sytuacje wykorzystać do edukacji dziecka w zakresie skutecznego i bezpiecznego poszukiwania treści, poszerzając jego wiedzę na temat nieodpowiednich treści. Dobrze, gdy podczas swobodnych rozmów z dzieckiem wprowadzimy pojęcie ograniczonego zaufania do treści online.

- Najmłodsze dzieci nie powinny samodzielnie korzystać z komunikatorów czy portali społecznościowych. Ewentualne kontakty online powinny być ograniczone do znajomych osób i odbywać się pod kontrolą rodziców. Zakaz ów należy poprzedzić rozmową na temat zagrożeń związanych z kontaktami z nieznanymi.
- Dzieci nie powinny publikować samodzielnie w sieci treści, szczególnie prywatnych informacji, filmów, zdjęć. Taki zakaz powinien być połączony ze zwróceniem dziecku uwagi na zagrożenia związane z publikacją wizerunku i prywatnych informacji.
- Należy umówić się z dzieckiem, że za każdym razem kiedy trafi na nieodpowiednie treści lub cokolwiek innego je w sieci zaniepokoi, natychmiast nas o tym poinformuje. Kiedy dziecko zgłasza kontakt z nieodpowiednimi treściami, warto rozpoznać, co się wydarzyło, pochwalić je za poinformowanie o takim zdarzeniu. Jeżeli dziecko jest zaniepokojone, trzeba wytłumaczyć mu sytuację, zastanowić się, jak zmniejszyć prawdopodobieństwo podobnych okoliczności w przyszłości.

2. UDOŚTĘPNIJ DZIECKU JEDYNIEMU POZYTYWNE I BEZPIECZNE TREŚCI

Kontakt z nieodpowiednimi treściami, jak pornografia, przemoc czy wulgarne materiały, może mieć szkodliwy wpływ na dziecko, podczas gdy odpowiednio dobrane treści i aktywności online mogą pozytywnie wpłynąć na jego rozwój społeczny, emocjonalny, moralny i poznawczy. Dlatego dobór stron internetowych, aplikacji czy gier staje się niezwykle ważnym zadaniem dla rodziców.

Warto przy tym zwrócić uwagę na kilka podstawowych kwestii:

- Zasoby internetowe udostępniane dzieciom muszą być wolne od szkodliwych treści, czyli przemocy, wulgaryzmów, erotyki. Należy się również upewnić, czy nie dają one dostępu do takich treści np. poprzez linki czy bannery.
- Należy udostępniać dzieciom treści z wiarygodnego źródła, stworzone z myślą o młodym odbiorcy.
- Estetyka, sposób prezentowania informacji, nawigacja po serwisie, grze czy aplikacji

powinny być przyjazne i zrozumiałe dla dziecka.

- Udostępniane dzieciom treści powinny łączyć zabawę z edukacją i rozwojem – angażować je w aktywności plastyczne, muzyczne, rozwijać wyobraźnię, poszerzać wiedzę.
- Należy zwrócić uwagę, czy serwis zapewnia ochronę prywatności użytkownika – kluczowe jest zadbanie o bezpieczeństwo danych i wizerunku dziecka.

W poszukiwaniu pozytywnych treści warto skorzystać z popularnych wyszukiwarek (np. Google) – wpisanie odpowiedniego hasła np. „aplikacje dla dzieci”, „strony dla dzieci” lub nazwy konkretnej gry czy aplikacji pozwoli zapoznać się z informacjami od dystrybutorów oraz opiniami innych internautów. Jeśli wpisujemy nazwę gry, serwisu czy aplikacji w serwisie YouTube, z dużym prawdopodobieństwem trafimy na film prezentujący ich działanie. Dla rodziców chcących świadomie kupować gry dla dzieci pomocny jest system klasyfikacji gier PEGI. W jego ramach na pudełkach gier zamieszczone są etykiety wskazujące na minimalny dopuszczalny wiek, po osiągnięciu którego można korzystać z gry, jak również ostrzegające przed pojawiającymi się w niej niebezpiecznymi treściami. Informacje o ocenie danej gry w systemie PEGI znaleźć można również w Internecie na stronie www.pegi.info

3. ROZMAWIAJ Z DZIECKIEM O JEGO DOŚWIADCZENIACH W SIECI

Dobry kontakt z dzieckiem, czas na rozmowę i zainteresowanie jego doświadczeniami są niezwykle ważne do rozwoju dziecka. Zapewniają mu poczucie bezpieczeństwa. Jeżeli w świecie dziecka pojawiają się urządzenia elektroniczne i Internet, to ważne, żeby również one były tematem rozmów z nim. Dzięki temu będziemy na bieżąco z doświadczeniami dziecka, poznamy jego preferencje, zobaczymy efekty jego aktywności online, damy mu szansę na pochwalenie się osiągnięciami (ważne, żeby je zauważać i doceniać). Rozmowa o doświadczeniach online będzie pomocna w zauważeniu niepokojących zdarzeń – również tych związanych z kontaktem z niebezpiecznymi treściami.

Jeżeli dowiemy się, że dziecko miało kontakt z pornografią czy scenami przemocy, nie wpadajmy w panikę. Ważne, żeby nie oceniać ani nie obwiniać dziecka za takie zdarzenia.

Wyniki badań pokazują, że zdecydowana większość dzieci nie podzieliłaby się z rodzicami niepokojącymi zdarzeniami w sieci właśnie dlatego, że boją się oceny i konsekwencji (np. pozbawienia dostępu do Internetu). Ważne jest więc, żeby spokojnie ustalić okoliczności zdarzenia. Jeżeli kontakt z nieodpowiednimi treściami wprowadził dziecko w zakłopotanie, należy wytłumaczyć mu sytuację, w której się znalazło. Ważne, żeby nie pozostawiać pytań dziecka bez odpowiedzi. W przypadku scen filmowych czy fragmentów gier, które przestraszyły dziecko, należy wytłumaczyć mu, że to fikcja, że nikomu nie stała się krzywda. W przypadku kontaktu z erotyką i pornografią na miarę wieku dziecka należy wytłumaczyć mu koncept seksu i przekazać, że materiały, które widziało, przeznaczone są dla dorosłych. Następnie należy się zastanowić, jak unikać podobnych sytuacji – zainstalować oprogramowanie filtrujące, wyeliminować szkodliwe gry, poinstruować dziecko, jakich aktywności w sieci unikać itd.

4. SKONFIGURUJ USTAWIENIA BEZPIECZEŃSTWA W URZĄDZENIU

Udostępniając dziecku urządzenie z dostępem do Internetu, należy odpowiednio skonfigurować ich system operacyjny. Jest to dosyć proste i powoduje znaczne ograniczenie dostępu do szkodliwych treści. W przypadku tabletów i smartfonów z systemem Android warto odpowiednio skonfigurować Google Play, przeglądarkę oraz aplikację serwisu YouTube. W nowszych wersjach systemu istnieje także możliwość stworzenia profilu ograniczonego, który będzie stanowił bezpieczną przestrzeń dla dziecka. Właściciele urządzeń mobilnych z systemem iOS (iPad, iPhone) mogą ograniczyć dziecku dostęp do wybranych treści, korzystając z funkcji „Ograniczenia”, która znajduje się w ustawieniach ogólnych. Określimy tam m.in. ograniczenie wiekowe dotyczące wyświetlanych filmów oraz używanych programów. Jeżeli dziecko korzysta z Internetu na komputerze wyposażonym w system Windows 7, możemy aktywować moduł Ochrony Rodzicielskiej, który umożliwia kontrolowanie czasu korzystania z komputera oraz ograniczenie dostępu do wskazanych gier i aplikacji. Moduł znajdziemy w panelu sterownia.

5. ZAINSTALUJ PROGRAM DO KONTROLI RODZICIELSKIEJ

W celu poprawy bezpieczeństwa dzieci korzystających z Internetu warto zainstalować na urządzeniach, z których korzystają, oprogramowanie do kontroli rodzicielskiej. Programy tego typu dają możliwość filtrowania treści, kontrolowania czasu i aktywności dziecka online itp. Aplikacje tego typu na tablety i smartfony dostępne są w sklepach online właściwych dla danego systemu operacyjnego. Użytkownicy komputerów pobiorą takie programy z sieci lub kupią je w sklepie. Część programów i aplikacji kontroli rodzicielskiej udostępnianych jest gratis, za inne trzeba zapłacić. Zdarzają się również propozycje darmowych programów z płatnymi dodatkowymi funkcjonalnościami. Duża grupa programów działa na zasadzie abonamentu. Zazwyczaj w okresie próbnym można przetestować możliwości programu. Warto zwrócić uwagę, czy wybrany przez nas pakiet do kontroli rodzicielskiej umożliwi zabezpieczenie kilku urządzeń jednocześnie.

JAKIE SĄ ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE BEZPIECZNEGO KORZYSTANIA Z INTERNETU PRZEZ TWOJE DZIECKO ????

1. PROGRAMY KONTROLI RODZICIELSKIEJ

- Szukając programów do kontroli rodzicielskiej, warto zrobić rozpoznanie w internecie i zapoznać się z informacjami producentów oprogramowania oraz opiniami użytkowników.

Wśród licznej oferty warto zwrócić uwagę m.in. na:

- Beniamin (Windows XP/Vista/7/8/10)
- Norton Family (Windows, Android, iOS)
- Kaspersky SafeKids (Windows, Android, iOS)
- F-Secure SAFE (Windows, Android, iOS)
- Mobikid (Android)
- Kids Place (Android)

2. KATALOG BEZPIECZNYCH STRON I PRZEGLĄDARKA BEST

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę udostępnia dla rodziców narzędzia ułatwiające zapewnienie dzieciom bezpieczeństwa w internecie. Prowadzimy katalog bezpiecznych stron dla dzieci BeSt, a także katalog bezpiecznych aplikacji mobilnych BeStApp. Strony i aplikacje w tych katalogach zostały sprawdzone pod kątem braku szkodliwych treści i dostosowania do potrzeb i możliwości dzieci. Stworzyliśmy także bezpłatną przeglądarkę internetową dla dzieci BeSt (na komputery z systemem Windows oraz urządzenia mobilne z systemem Android), która pozwala przeglądać jedynie strony z katalogu oraz zatwierdzone przez rodzica. Wyposażona jest także w podstawowe funkcje kontroli rodzicielskiej (blokada wyjścia z programu, monitoring przeglądanych stron).

- Katalog bezpiecznych stron BeSt
- Przeglądarka internetowa BeSt
- Katalog bezpiecznych aplikacji mobilnych BeStApp

3. APLIKACJA CHROŃ DZIECI W SIECI ORANGE

Główny Partner Polskiego Centrum Programu Safer Internet – Fundacja Orange poleca poniższe rozwiązanie:

Klienci sieci Orange mogą skorzystać z aplikacji Chroń Dzieci w Sieci, która daje kilka możliwości ochrony przed szkodliwymi treściami, m.in. kontrolę zainstalowanych aplikacji oraz tryb bezpiecznego wyszukiwania: safesearch. Aplikacja umożliwia także kontrolę czasu spędzanego w internecie i aplikacjach. Chroń Dzieci w Sieci jest usługą z płatnym abonamentem.

Więcej informacji na temat tego rozwiązania można znaleźć na stronie:

<https://chrondzieciwsieci.pl/>

4. 800 100 100 – TELEFON DLA RODZICÓW I NAUCZYCIELI W SPRAWACH BEZPIECZEŃSTWA DZIECI

Rodzice, którzy nie wiedzą, jak rozmawiać z dziećmi na temat bezpieczeństwa w sieci, lub ci, których dziecko miało kontakt ze szkodliwymi treściami i nie wiedzą jak na tę sytuację zareagować, mogą skorzystać z bezpłatnej linii 800 100 100 prowadzonej przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę.

5.DYŻURNET.PL – ZGŁASZANIE NIELEGALNYCH TREŚCI ONLINE

Dyżurnet.pl to punkt kontaktowy, tzw. hotline, do którego można anonimowo zgłaszać przypadki występowania w internecie treści zabronionych prawem takich, jak materiały przedstawiające seksualne wykorzystanie dzieci, pedofilia, treści o charakterze rasistowskim i ksenofobicznym.

Projekt realizowany jest przez NASK.

Więcej informacji: dyzurnet.pl

6. SIECIAKI.PL – EDUKACJA DLA MŁODYCH INTERNAUTÓW

Sieciaki.pl to projekt edukacyjny na temat bezpiecznego korzystania z Internetu, adresowany do dzieci w wieku 9-11 lat, który porusza m.in. kwestie nieodpowiednich treści.

Dzieci mogą korzystać z serwisu oraz zamieszczonego w nim kursu e-learningowego „Misja: Bezpieczny Internet” samodzielnie lub w towarzystwie rodziców. Poszczególne elementy serwisu mogą być również podstawą zajęć szkolnych.

7. BEZPIECZNIE TU I TAM – KURS INTERNETOWY DLA RODZICÓW

Fundacja Orange stworzyła dla rodziców bezpłatny kurs internetowy, w którym można znaleźć wiele ważnych porad o tym, jak chronić swoje dzieci w Internecie, na co zwrócić

uwagę i jak unikać zagrożeń związanych z korzystaniem z nowych technologii przez najmłodszych. Kurs dostępny pod adresem <https://fundacja.orange.pl/kurs/>

RODZICU!!! INTERNET POSIADA POZYTYWNY ASPEKT EDUKACJI TWOJEGO DZIECKA, DLATEGO można wykorzystać ten czas między innymi na aktywności edukacyjne. Może się okazać, że taka chwilowa edukacja domowa pozwoli dzieciom odkryć nowe obszary zainteresowań, albo zobaczyć, że nauka może być fajna.

Warto dać dzieciom możliwość wyboru i sięgnięcia po to, co je interesuje. Można namówić je do poćwiczenia tego, co mogą poćwiczyć samodzielnie. Można do tego wykorzystać atrakcyjne formy – matematyka na platformie online może okazać się całkiem fajna. Można nawet ustalić coś w rodzaju domowego planu lekcji. Naradźcie się wspólnie z dziećmi – nie przyjmujcie na siebie roli nauczyciela, ale wspólnie poszukajcie ciekawych źródeł wiedzy, zaplanujcie czas, włączcie dzieci w ten proces kryzysowego zarządzania domem, to też je czegoś nauczy.

Proponuję zacząć od wspólnego z dziećmi przejrzania zasobów internetu i wybrania tych, z których będziecie korzystać. Oto strony i serwisy, które mogą być pomocne w zorganizowaniu edukacji w domu:

Nauka po polsku

[Khan Academy](#) – krótkie filmy wyjaśniają poszczególne zagadnienia z zakresu **matematyki, biologii, fizyki, chemii, sztuki czy programowania**, które potem można przećwiczyć w zadaniach online. Rozwiązując zadania zdobywa się wirtualne trofea, co

[Pi-Stacja](#) – tu również znajdziecie krótkie wideo-tutoriale **matematyczne**, obejmujące cały zakres podstawy programowej z matematyki dla szkoły podstawowej. Do poszczególnych tematów są też przygotowane zadania i ćwiczenia online.

Baza wiedzy fundacji [AdamedSmartUp](#) – wideo i nie tylko – popularyzatorzy nauki prezentują rozmaite tematy z dziedziny **biologii, chemii i fizyki**.

[Pan Belfer](#) – wideo-lekcje **chemii** nagrane przez przebojowego nauczyciela Dawida Łasińskiego. Zgodne z podstawą programową.

Mówiąc inaczej – kanał YouTube o **języku polskim** i jego subtelnościach.

Uniwersytet Dzieci – kanał na YouTube Fundacji Uniwersytet Dzieci zawiera filmy z zakresu edukacji przyrodniczej, społecznej, technologicznej ale jest tu te sporo materiałów o emocjach i radzeniu sobie z nimi oraz takich, które pomogą dzieciom zyskać większą samoświadomość.

Crazy Nauka – największy polski popularnonaukowy blog, gdzie znajdziecie wiele artykułów na różne naukowe tematy. Rzetelna wiedza, żadnych plotek, czy mitów. Godne zaufania źródło, które warto pokazać dzieciom, przy okazji można przegadać temat weryfikowania informacji i odróżniania faktów od mitów – ten temat też poruszają autorzy Crazy Nauki.

O edukacyjnych i popularnonaukowych zasobach **YouTube'a** pisaliśmy też tu: <https://www.juniorowo.pl/edukacyjna-strona-youtubea-zrodlo-swietnie-podanej-wiedzy-pomaga-przed-klasowka-rozwija-zainteresowania/>

Platformy do ćwiczeń online

QuizMe – można wykorzystać do zabawy w sprawdzanie wiedzy z wielu dziedzin – m.in. **geografii, astronomii, chemii, fizyki, języków (polskiego i obcych)**. To serwis pełen quizów, testów i łamigłówek.

Matlandia – dla uczniów klas 4-8. Ten serwis dostępny jest odpłatnie, roczny abonament to koszt 27 zł. Są tu rozmaite zadania dostosowane do podstawy programowej. Zaletą jest grafika i animacje.

Władcy Słów – taka Matlandia, tylko w zakresie języka polskiego. Dużo różnorodnych ćwiczeń online w ciekawej szacie graficznej. Roczny abonament to również 27 zł.

Histlandia – tego samego wydawcy, co Matlandia i Władcy Słów. 65 animowanych ćwiczeń uzupełniających z historii dla uczniów szkoły podstawowej.

Nauka angielskiego

[Arlena Witt](#), której kanał na YouTube subskrybuje prawie pół miliona widzów, uczy języka angielskiego – gramatyki, słówek i omijania językowych pułapek.

[BBC Learning English](#) – brytyjska telewizja publiczna BBC przygotowała mnóstwo materiałów do nauki języka – na wielu poziomach zaawansowania. Gramatyka, słownictwo, angielski praktycznie, angielski w minutę – do wyboru, do koloru i dla każdego coś fajnego.

Anglojęzyczne (z polskimi napisami)

[TEDed](#) – bogactwo animacji na wiele różnych tematów – **nauki ścisłe i przyrodnicze, filozofia, sztuka i kultura, psychologia, zdrowie i wiele innych.**

[BBC Ideas](#) – skarbnica filmów dla ciekawych świata niezależnie od wieku. Krótkie filmiki, dzięki którym można poszerzyć wiedzę o świecie i mimochodem poćwiczyć angielski.

[Kurzgesagt – In a Nutshell](#) – fantastyczne animacje prezentujące tematy z dziedzin nauk takich jak **astronomia, nauki o człowieku, biologia i inne.**

[Periodic Videos](#) – po angielsku, ale fascynująco o **pierwiastkach chemicznych**. Każdy pierwiastek z układu okresowego ma tu swój osobny film. Więcej o Periodic Video pisaliśmy tu: <https://www.juniorowo.pl/lekcja-chemii-na-filmowo/>

[Kids ShouldSeeThis](#) – mnóstwo sprawdzonych, bezpiecznych, ciekawych, różnorodnych filmów dla dzieci na wiele tematów. Serwis dla ciekawych świata dzieciaków, który chętnie podejrzają też rodzice. Filmy podzielono na kategorie: **nauka, technologia, kosmos, zwierzęta, natura, jedzenie, DIY (zrób to sam), muzyka, sztuka, animacja.**

Ta improwizowana edukacja domowa może się okazać ciekawym doświadczeniem. Być może dzieci odkryją, że nauka może być wciągająca. Podsuńcie im filmy, aplikacje, gry, naukowe serwisy i edukacyjne zasoby Internetu. Niech w nich buszują, niech odkrywają. Jeśli to możliwe, róbcie to wspólnie. Być może dzieci odkryją i dowiedzą się więcej i lepiej, niż zaliczając kolejne działy z podręcznika. Jest okazja, by się o tym przekonać.

